

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๖/๒๕๖๙

วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง { พลตำรวจโท คำรบ ปัญญาแก้ว และคณะ ผู้ร้อง
พลตำรวจตรี ฉัตรวรราช แสงเพชร และคณะ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พลตำรวจโท คำรบ ปัญญาแก้ว และคณะ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า พลตำรวจโท คำรบ ปัญญาแก้ว และคณะ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องและคณะ รวม ๑๒ คน เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา (บัญชีสำรอง) ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกสมาชิกวุฒิสภา (บัญชีสำรอง) ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๗ แต่มีการคัดค้านว่าการเลือกสมาชิกวุฒิสภาไม่เป็นไปด้วยความสุจริตเที่ยงธรรม การไต่สวนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ล่าช้า ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งร้องทุกข์ขอให้ กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินคดีอาญาความผิดฐานอั้งยี่และกระทำการทุจริตการเลือกสมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมการคดีพิเศษ (กคพ.) มีมติให้การสมคบกันในความผิดฐานฟอกเงินของบุคคลหรือคณะบุคคล ที่กระทำความผิดเป็นอั้งยี่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาเป็นคดีพิเศษ และตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ระหว่าง กกต. และกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อสืบสวนและไต่สวนคดีทุจริตการเลือกสมาชิกวุฒิสภา ต่อมาพลตำรวจตรี ฉัตรวรราช แสงเพชร และคณะ รวม ๙๒ คน (ผู้ถูกร้อง) ยื่นเรื่องต่อประธานวุฒิสภา

- ๒ -

ขอให้ส่งคำร้องไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อพิจารณาไต่สวน
พินิจตรวจสอบ ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และพินิจตรวจสอบตรี ยุทธนา แพรดำ
อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรณีกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง
และยื่นเรื่องต่อประธานวุฒิสภาเพื่อส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรี
ของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และพินิจตรวจสอบ
ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐
วรรคหนึ่ง (๔) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) และมาตรา ๘๒ ศาลรัฐธรรมนูญ
มีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๙ ว่าความเป็นรัฐมนตรีของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหม และพินิจตรวจสอบ ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ไม่สิ้นสุดลง
เฉพาะตัว ผู้ร้องเห็นว่าคำร้องของผู้ถูกร้องไม่เป็นความจริง ใช้สถานะหรือตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาก้าวกาย
หรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง
ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๖๓ และขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๗) ประกอบมาตรา ๑๘๕ (๑)

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง
เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
ไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ใช้สถานะหรือตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาก้าวกายหรือแทรกแซง
การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง เป็นการกระทำ
ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑) เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้อง
สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๗)

๒. การกระทำของผู้ถูกร้องขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภา
และกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๖๓ และมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องใช้สถานะหรือตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาก้าวกายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงาน ในหน้าที่ประจำของข้าราชการเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมาธิการ พ.ศ. ๒๕๖๓ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ (๑) เป็นเหตุให้

สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ (๗) ขอให้
มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้อง
ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิ
ยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบไม่ปรากฏว่า
ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกร้อง
อย่างไร กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบกับรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๘๒ ที่กำหนดกระบวนการยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา
สิ้นสุดลงหรือไม่ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้อง
หรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม
บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๙)

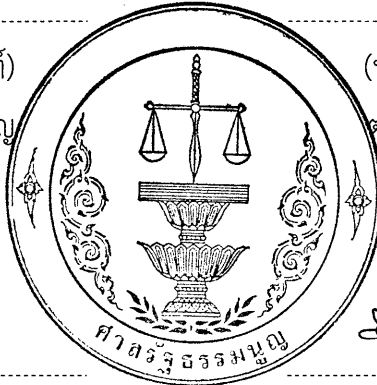
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรอาวุธ ทรงศิริไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ